

Drømmerejsen til Grønland 18. juni – 5. juli 2007

Mandag den 18. juni

Tom og jeg skulle med lufthavnstaxa fra Flådestation Frederikshavn kl. 05.00 om morgenen, så vi stod op 03.30. Jeg vågnede fem minutter før. Vi havde bestilt en almindelig taxa til at køre os dertil fra Kløvervej 4. Ti minutter i ringede vi til Taxa for at høre, hvor de blev af. De havde booket os til kl. seks!!! Så der kom en taxa med 100 km i timen, så vi nåede lige akkurat lufthavnstaxaen. Pyha for en start på dagen og rejsen!

Så vi nåede lufthavnen i Aalborg til tiden, men flyet var en smule forsinket, for nogle passagerer var ikke boardet i tide. Men ombord kom vi. Flyet var helt fyldt op, så der var trængsel.

I København skiftede vi til et andet SAS-fly, som fløj os til Søndre Strømfjord/Kangerlussuaq. Størstedelen af flyet var tomt, så vi kunne tage os en liggende, lille lur på tre sæder hver ☺

Turen gik tilbage over Aalborg og det sydlige Norge, Færøerne, Island og ind over øst-Grønland og tværs over indlandsisen til Kangerlussuaq. Heldigvis var det klart vejr ind over Island og farvandet mellem Island og Grønlands østkyst, hvor vi så en masse isflager i opbrud, som lignede et kæmpe puslespil.

I Kangerlussuaq skulle vi vente i tre timer til næste afgang med Air Greenland. Der var rigtig dejligt vejr. Myggene, som der skulle være rigtig mange af i Grønland på denne tid, hilste vi også på. Vi blev dog ikke stukket af dem.

Tom og jeg ville lige købe et par sodavand og øl i taxfree. Pludselig hørte vi, at de kaldte Tom over højtaleranlægget. Os af sted til SAS-skranken. Det viste sig, at min rygsæk stadig lå i København!! Altså!! Jeg havde godt nok før afrejsen tænkt, at det da ville være lækkert, hvis min bagage forsvandt, så jeg kunne få skiftet tingene ud, men så alligevel ikke, for det ville jo være lidt bøvlet, at det hele var væk. Og vi vidste jo ikke, hvad vi kunne købe i Jakobshavn/Ilulissat.

Men jeg havde ikke behøvet at bekymre mig. En time før afgang blev vi igen kaldt over højtaleren, og det viste sig, at rygsækken var dukket op, så jeg kunne tjekke den ind, inden vi fløj. Den havde Air Greenland haft med i deres lidt senere fly fra Danmark.

Vi havde booket overnatning hos Elke Meissner, så efter, at vi endelig havde fået en taxa fra lufthavnen – farlig tur!! – tog vi derhen. Noget af det første vi lagde mærke til i Ilulissat, var alle de bulede biler. Nogle var limet sammen med gaffatape. Men selvfølgelig..... hvis alle kører li'som taxaen, var det ikke så underligt.

Det viste sig, at vores overnatningssted, Diskobay House, var booket igennem Hotel Hvide Falk, så der kom straks en bil fra hotellet for at køre os til Diskobay House.

Chaufføren, Erhardt, gav os en lille rundvisning i byen. Vi så blandt andet "chokoladefabrikken" (rensningsanlæg?) der leder septiktank-fyld direkte ud i havet – vi så fængslet, politistationen og det fine kvarter, hvor prisen på et hus ifølge Erhardt kostede 1,4 mio. for et pindehus. Flere steder i byen stod slædehundene bundet fast til en lænke. Flere af dem lå og så rigtig pistne ud.

I Diskobay House fik vi værelse nr. 1. Stuepigen var der for at gøre rent, men det kunne hun ikke, for der var ingen vand. Det kom der først om aftenen efter, at vi havde ringet efter det, hvor tankbilen med vand kom fyldte tanken.

Mange steder i byen var der ikke offentligt vand eller kloak. Flere steder var der – som i Diskobay House – en vandtank, som blev fyldt af en tankbil, lige som spildevand gik i en tank, der blev tømt af en slamsuger, når den var fuld – eller også efter, at den var løbet over (herlig duft). Som regel lå elforsyningskablerne oven på klipperne, beskyttet af rustne stålrør, som bugtede sig efter klippernes form. Der, hvor der var offentligt vand, lå der i samme stålrør et elkabel, som forhindrede vandet i at fryse til is, når der var frostvejr.

Aftensmaden indtog vi på Hotel Hvide Falk – hummersuppe med grønlandske rejer og hvalbøf med kartofler. Hvalbøffen smagte en smule "trannet", og var sej, men ellers var maden god. Men nu havde vi spist vores første hvalbøf! Hvidvinen var god. Den var fra Rumænien. Men pyha hvor blev jeg træt efter 1 glas vin – jeg var bare fuldstændig færdig.

Vi spiste ved tretiden om eftermiddagen grønlandsk tid. Men her var tiden jo fire timer anderledes end derhjemme, så egentlig var klokken syv, og vi var oppe allerede halv fire i morges, så dette satte sine spor. Klokken var kun halv ti, da vi gik på langs. Og vi sov rigtig godt – selv om det var lyst - lige hvad vi trængte til!

Tirsdag den 19. juni

Kl. 6.18 bankede det på døren! Det var Eli fra Hotel Hvide Falk. Han troede, det var i dag, vi skulle til Diskøen. Det var nu først i morgen onsdag, men vi var ved at være udhvilede, da vi jo gik tidligt i seng, så vi stod op og gik over til hotellet, hvor vi fik morgenmad. Det viste sig, at morgenmad var med i prisen. Prisen for værelset på Diskobay House var 790 kr. pr. døgn inkl. linned og håndklæder – og altså også morgenmad.

Morgenmaden var traditionel, dansk morgenmad: Rundstykker, rugbrød, franskbrød, havregryn, yoghurt, kaffe, te, mælk, juice osv., og så var der frisk frugt til yoghurten. At nyde morgenmaden med udsigt ud over vand, hvor isbjergene ligger hvide og mægtige, og små og større både, der sejler forbi, var fantastisk. Maden smagte meget bedre!

Efter morgenmaden købte vi tid på hotellets internet, så vi sendte en lille mail til vores børn m.fl. for at fortælle, at vi var kommet godt herover. Og jeg fik skrevet mit første rejsebrev og sendt et postkort – altså med rigtig post – til min kollega Tove (Karlsen), som har fødselsdag den 24.

Derefter pakkede vi et halvt rugbrød, en leverpostej, en Pikant-ost og 2 æbler + drikkelse, hvorefter vi bevæbnet med vores to fotografiapparater gik ud forbi campingpladsen – et temmelig øde sted, hvor der kun var slået nogle få telte op.

Undervejs passerede vi mange slædehunde. Alle stod de lænket i klipperne, hvor de stod og hylede til hinanden. Bortset fra de små hvalpe, som gik frit omkring. Og de var bare SÅ kære. Vi havde fået at vide, at de lugtede langt væk af fisk, så man skal vaskes, hvis man kæler for dem. Vi tjekkede det ikke!! 😊

Ude ved campingpladsen gik vi på udsigtstur ved isfjorden, idet vi gik et par timer på den gule rute. Den gule rute gik forbi en kirkegård. På kirkegården var blomsterne altid farvestrålende – de var nemlig af stof. Der var hvide trækors på de fleste grave.

Derfra til en fjeldtop med en helt fantastisk udsigt over isfjorden. Undervejs mødte vi nogle sønderjyder, som var med et krydstogtskib, der var på tur langs vestkysten. De fortalte, at der var 240 turister ombord, besætningen var philipinsk, og kokken var nordmand. De fik ikke grønlandsk mad ombord, men de fik MEGET mad. Turen endte ved elværket. En skøn tur!

Aftensmaden var meget dansk: Pølser og spaghetti hjemme på Diskobay House 😊
Vejret: Lunt med blandet overskyet og sol – sidst på eftermiddagen let regn.

Onsdag den 20. juni

Igen i dag blev vi hentet af Hotel Hvide Falk kl. 6 – helt efter planen 😊

Efter en hurtig gang morgenmad blev vi kørt ned til havnen, hvor vi tog med båden Najaraq med afgang kl. 7 til Disko-øen, hvor vi skulle bo til søndag.

4½ time gennem isbjerge – helt fantastisk flotte. Nogle helt blå og skinnende – nogle krystalhvide – nogle med søer i – nogle med tunneller igennem og andre godt snavsede. Det var helt ubeskriveligt. Det var flot og klart vejr det meste af vejen, så Tom gik helt amok med kameraet – godt det ikke brændte sammen!!

Vi havde håbet at se hvaler, for det skulle der være gode chancer for ved Qeqertarsuaq/Godhavn. Men hvalerne gad åbenbart ikke lege med os, for der var ikke en eneste i syne. Måske vi er heldige på hjemturen søndag.

Vi fandt hurtigt Island Hostels, hvor vi bl.a. snakkede med én, der hed Mette. Mette havde i øvrigt været på havnen for at hente os, men vi vidste ikke, hun var der, så vi gik. Det viste sig, at hun var den lokale turistchef, og at hun var fra Hørby. Hendes mand, Morten, er politimand, så han er udstationeret hertil. Spøjst, at vi rejser helt her over og så møder nogen fra Hørby!

Mette og hendes mand havde en pige på ca. 7 år. Derudover havde de en lille baby-pige, som var en grønlandsk pige, de havde adopteret. Overalt så vi Mette med barnevognen.

Nå, men vi blev indkvarteret i et hus, som **udefra** så noget tvivlsomt ud, men **indefra** var fuldstændigt renoveret og flot som et bedre hotelværelse.

Efter at have fået varmen gik vi en tur i byen. Den er ikke stor – der bor ca. 1.000 personer – så vi fik det store overblik, tror vi selv. Vi fandt kirken, skolen, købmanden, supermarkedet, en trælast, kommunekontoret osv.

Vejret var fint det meste af dagen – lidt regn til aften.

Aftensmaden fik vi på Island Hostels (der var ingen restauranter i byen). Menu: Hellefisk i fad og moskus-okse-ribben, som Nuka lavede. Hellefisken var super – moskusen var sej, så heller ikke her fik vi en ny livret. Pris 140 kr. + 1 Tuborg Classic. Grønlandske øl sælges ikke her – der er for meget alkohol i, og der skal søges speciel tilladelse, fortalte Nuka. Under aftensmaden fik vi selskab af Lisa fra New York og Bart fra Amsterdam i Holland. Det var rigtig hyggeligt. Mens vi var der, arrangerede de, at de også skulle med på Lyngmarks-bræen på fredag. Lisa ville køre på slæde, men Bart ville nøjes med turen op og ned igen.

Torsdag den 21. juni

I dag var det Grønlands nationaldag. Morgenmaden fik vi på Island Hostels kl. 7.30: Rundstykker, rugbrød, havregryn, yoghurt osv. – stort set som på Hotel Hvide Falk. Kl. 8 holdt den kvindelige borgmester, Augusta, tale på grønlandsk, hvorefter et grønlandsk kor sang for os. Afslutning med en kanonsalut inden kl. 9, hvor vi var til morgenandagt i kirken. Der blev sunget 3 sange i kirken – den første gik på melodien ”Vær velkommen Herrens år”. Og vi fandt ud af, at det ikke var, fordi organisten ikke kunne spille, at melodien blev spillet så langsomt. Det var, fordi ordene i teksten var så frygteligt lange 😊

Borgmester August var gift med Jens Salling, som ejer flere virksomheder i byen. I fællesskab ejede de Lyngmark Tours, som bl.a. arrangerede vores hundeslædetur, og Island Hostel hvor vi boede.

Uden for kirken stod en grønlænder, som vi senere kom til at kende som Jens Fisker på 55 lige som Tom. Han sagde, at han syntes, Tom lignede hans tidligere driftsleder på elværket, hvor Jens havde arbejdet som elektriker i snart 36 år. Da Tom og Jens dermed var kolleger... inviterede han os hjem på kaffe og brød, hvor vi hilste på hans kone og sønnen, som også havde været med samme båd som os her over til øen.

Det viste sig, at Jens havde været i Danmark flere gange – bl.a. i Frederikshavn og Sindal. Han havde gået på Horne Ungdomsskole, og sin uddannelse som elektriker havde han fået i Herning. Efter kaffen syntes Jens, vi skulle ha' en øl, så vi fik en dansk Carlsberg.

Jens fortalte mange ting. Hans forældre var født i Rodebay, og Jens' far er/var en meget dygtig fanger. Jens fortalte også, at Godhavns fodboldhold var nr. 4 i grønlandsk fodbold – han havde selv været formand i fodboldklubben – dem er der to af i byen – han havde også været brandchef. Løn-mæssigt fik hans danske kolleger tillæg til husleje m.m., og det fik han ikke. Løn i Grønland varierer meget.

Vi var hos Jens og hans kone et par timer, og det var rigtig hyggeligt.

Efter besøget gik vi ud til den røde elv, og vi så fodboldbanen (grus) og kirkegården. I samme område lå den arktiske station, som Københavns Universitet ejer. Her forskes i noget om bl.a. hvaler, jordlag osv. Mette mødte vi undervejs, og hun tog os med til Arctic Station, hvor to danske forskere, Karen og Per, og 3 af deres børnebørn boede. De ville godt følges med os op til Lyngmarksfjeldet dagen efter, så nu var vi 9 med Lisa og Bart, som skulle følges ad. Så KUNNE vi da ikke fare vild!

På Arctic Station skulle der have været grill til middag, men det var aflyst på grund af dårligt vejr. Det havde borgmesteren åbenbart sagt i morges, men da vi jo ikke forstod grønlandsk, havde vi ikke lige fanget den.... Vi syntes ellers godt, grillen kunne have været i gang, for der var fint vejr, syntes vi.

Supermarkedet, Pilersuisoq, var lukket i dag på grund af nationaldagen, så hos den lille købmand købte vi en pakke knækbrød og ost, som var vores frokost. Aftensmaden: En klo fra en snekrabbe – uhm! + krabberoulade som forret og fjordørred med kartofler og frosne grønsager til hovedret.

Kl. 19 var der inviteret til fest i idrætshallen i anledning af nationaldagen, der åbenbart er en stor dag i Grønland. Vi kom først kl. 20, og da var hallen stort set fyldt op. Vi så lidt sækkevæddeløb og tovtrækning, hvorefter vi gik igen. Vi gik ud forbi byens losseplads, hvor vi stod på klipperne og stirrede efter hvaler – men stadig intet held.

Vejret: I starten lidt regn og gråvejr, men op ad dagen skinnede solen dejligt.

Fredag den 22. juni

Kl. 9 mødtes vi ved byens elværk. ”Vi” var Lisa, Bart, Karen og Per + deres 3 børnebørn, Mikkel, Jon og Emil + Tom og jeg, altså 9 i alt. Kl. 9.15 begav vi os på vej. Vi kom til at gå en omvej i starten, så vi var først oppe kl. 13.15. 4 timer er det, man helst skal kunne klare turen på.

Det var godt nok en barsk tur – en ”herretur”, som én, der havde været der oppe i går, sagde – men vejret var perfekt til turen. Og solen skinnede, så vi blev godt solbrændte i ansigtet. Det var nu ikke kun solen, der gjorde, at vi blev røde i ansigterne – vi svedte helt vildt 😊

Ca. 13.15 var vi oppe ved huset, hvor vi skulle sove om natten, og hvor hundeslædeførerne + en pige ventede på os med kaffe, te, saftevand og småkager. Efter en puste-ud-pause trak Tom og jeg i sælskindstøjet, som vi havde lejet. Vi så bare godt ud! Og tøjet var dejligt varmt, så det var godt, vi havde det på.

Lisa var den første, som kom med en slæde. Bart skulle ikke køre, men han fik alligevel en lille tur, for Lisa brokkede sig over, at hun ikke fik ret lang en tur, og så fik Bart lov at køre med hende. Men efter Lisa var det vores tur. Tom og jeg fulgtes ad på samme slæde. Sikke en udsigt, der var i alle retninger. Sneen var blød. Så slæden sank i visse steder (det gjorde vi også helt til knæene, hver gang vi på vejen op forsøgte at gå).

Undervejs spurgte hundeføreren, Nukapi, hvad vi skulle lave i morgen. Dette havde vi ikke planlagt, så han spurgte, om vi – for 350 kr. – ville med ud i hans båd, hvorfra vi kunne se hvaler og sæler. Det ville vi mægtigt gerne, så vi aftalte at mødes i morgen.

Nukapi fortalte også, at statsminister Anders Fogh Rasmussen skulle der op og køre slæde søndag (det var altså mandag). Han m.fl. – i alt 35 personer – skulle flyve med helikopter derop.

Nå men efter en skøn og fredfyldt tur på slæde gik vi ind i hytten igen, hvor vi slappede af og hyggede os. Kl. 19 var der aftensmad i nabohytten, hvor den unge kvinde havde lavet rensdyrsuppe til os. Det var godt nok noget sejt kød, men vi var trætte og sultne, så det mættede jo alligevel.

Karen og Per var vældig hyggelige at snakke med. Per havde en lille whisky med, så vi fik os en go' snak over en lille én. Men allerede halv ti tørnede vi i seng. Vi var simpelthen så trætte, så vi sov bare SÅ godt.

Lørdag den 23. juni

Morgenmad kl. 8 – rugbrød, franskbrød, havregryn og cornflakes.

Det ville have været rart med et bad, men det kunne vi selvfølgelig ikke få. Vandet, der blev brugt i hytten, kom fra en elv i nærheden. Toilettet var en almindelig toiletspand med en gul pose i. Sådanne er det flere steder i byen, har vi set. De gule poser sættes ud til vejen (nok ikke her på fjeldet ☺), og så kommer kommunen og henter dem.

Karen fortalte, at der også her i Godhavn er en chokoladefabrik, hvorfra det hele hældes i havet. Håndvasken på toilettet bestod af en lille bitte smule vand i en plasticbalje og et stykke sæbe.

Straks efter morgenmaden begyndte vi nedturen. Per og Karen er botanikere og farmaceuter, så vi botaniserede lidt undervejs. Per fandt en fjeld-spinder-larve, som kun lever af pil. Vi så kilde-mos, som er noget af det mest lysegrønne og bløde, jeg har set. Fantastisk i sådan et brunt landskab. Det så helt kunstigt ud. Årsagen til, at det altid er så grønt hele året rundt, er, at vandet i kilderne året rundt er 3 grader varmt. Det er det, man forstår ved varme kilder.

Turen ned tog ca. 3 timer. Det tog lidt tid, fordi Per botaniserede med den der larve. Og han skulle også plukke urter til snaps ☺

Vel nede fra brænen gik vi i supermarkedet for at handle de vigtigste ting: Tropisk frugtdrik, 2 æbler, rugbrød, kiks, chokolade og super flyers ☺

Kl. 15 mødtes vi med Nukapi, som hentede os ved havnebroen ved museet i sin lille PVC-jolle. Bart var også med.

Nukapi sejlede os ud mellem isbjerge og klipper, så vi kunne se de mange hvaler der ude. Vi så også hovederne af sæler, som stak op af vandet. Men de nærmede sig ikke båden. Nukapi fortalte, at det på Grønland stort set kun er Hjemmestyret, der må fange hvaler – og kun sildepiskere må de fange.

Efter en tre timers sejlads blandt isbjerge var vi godt forfrosne, så vi bad om at komme i land. Nu havde vi fået hvalsafari nok.

Vi hørte i dag om de problemer, der også er i så lille et samfund som Godhavn. Der er en del incest, og mange børn er hjerneskadede, fordi forældrene er nært beslægtede.

Selvmordsraten blandt de unge – især mændene – er høj. De unge mænd kan ikke finde deres plads i samfundet. Og Godhavn har ikke ønsket at blive indlemmet i et kommunalt samarbejde som de fleste andre byer, og dette gør, at de er uden for og derfor får færre fordele i forhold til de andre byer (som f.eks. arbejdspladser).

Det er Hjemmestyret, der driver det lokale supermarked.

Aftensmad kl. 18.30: Fiskefrikadeller af hellefisk + kartofler + grønsager fik vi. Uhm!

Vi gik godt forfrosne under dynen allerede ved ni-tiden, hvor vi så Dirch Passer-filmen ”Det støver stadig” – og vi sov som sten til næste morgen.

Vejret: Sol og skyet. Helt tilpas til vores ansigter, som var blevet skoldede på fjeldturen.

Søndag den 24. juni

Morgenmad 7.30 – vi sover ikke vores ferie væk ☺

Lisa tog til Ilulissat i går, men Bart er her stadig og skal med samme færgesom os kl. 19. Der er kommet flere danske turister til byen, så vi var 6 til morgenmad (bl.a. Hans Erik og Lisbeth).

Vi var egentlig lidt triste over, at vi skulle væk herfra i dag, for vi følte os mere hjemme her end i Ilulissat. Vi var også tættere på de lokale her.

I formiddags gik vi hen foran kirken, fordi vi havde hørt, at der var konfirmation, og at der ville være mange nationaldragter. Da de 5 konfirmander – 2 piger og 3 drenge – endelig kom ud, så vi mange flotte dragter, og Toms kamera brændte varmt. Flot var det. Det var dog underligt at se, at de, som havde dragterne på, også brugte mobiltelefon. Det var li’som, om tingene ikke passede sammen.

Efter hjemmelavet frokost på værelset – rugbrød fra Ribe med ost, marmelade og Pikant-ost, som vi havde opbevaret i vores ”køleskab” = en hylde under den udvendige trappe – pakkede vi vores ting sammen og afleverede nøglen hos Nuka.

Det regnede lidt, og vi var temmelig ømme i benene efter turen i Lyngmarks-fjeldet, så vi sprudlede ikke ligefrem af energi. Så hos Nuka fik vi kaffe og te, som vi nød ude på Island Hostels terrasse sammen med Bart og nogle danskere, som var på kort gennemrejse. Nuka betyder for øvrigt ”land”.

Tom og jeg gik derefter til udkanten af byen, hvor vi kiggede efter hvaler. Dem så vi nu ikke nogen af, men vi så vores første isbjerg, som kastede et stykke af sig ned i vandet. Det var utroligt, at isbjergene støjede sådan. Det lød som torden. Og de kunne høres langt væk, og nogle af drønene fik det til at runge i jorden.

Aftensmad hos Nuka: Moskusoksesteg med kartofler, grønt og tyttebærmarmelade. Det smagte som gammeldags oksesteg, og det var meget mørt og lækkert.

Vejret: Lunt med en smule regn.

Færgen sejlede til Ilulissat kl. 19. Ombord kom vi i snak med Marie – en ung pige på 19, som var noget af et livstykke. Hun fortalte, at hendes far er dansk og hendes mor grønlander. Hun boede i Aasiaat sammen med sin kæreste på 23.

Til sommer skal hun på gymnasiet i Aasiaat, men hun ved endnu ikke, hvad hun vil være. Måske sundhedshjælper som sin mor eller lærer. Hun har været vikar flere gange, og for det har hun fået 200 kr. i timen. Som fast lærer vil hun kun få 75 kr. i timen, så det er økonomisk meget bedre at være vikar. Hun og hendes kæreste driver et vandrehjem med 4 sengepladser, hvor de skal have bygget til. De har lige købt ny båd, og de er plejeforældre for **8** teenagere, som går på efterskole i Aasiaat (svarer til 10. klasses-elever).

Marie og hendes kæreste var de yngste plejeforældre, der fandtes i Grønland. Marie fortalte, at de unge skulle hjælpe til med madlavning, rengøring osv. De fik 50 kr. om ugen. De fleste røg, men da 20 cigaretter kostede 57 kr., blev det ikke til mange på en uge.

Marie skulle til konfirmation, da vi kom i land, og hendes far var der i bil for at hente hende. Hun skulle holde ferie hos hendes forældre i 3 uger. Hendes lillesøster, der gik på efterskole i Danmark, skulle komme til Ilulissat den 2. juli sammen med hendes fars bror, og dette skulle være en overraskelse for hendes forældre. Marie var meget spændt, men samtidig lidt nervøs, for hendes far har en hjertesygdom, så hun var bange for, at chokket skulle gøre ham syg. Hendes far er for øvrigt tømrer.

Vi snakkede med Marie om nationaldragterne. En kvinde-dragt koster omkring 18.000 kr. Marie mener ikke, at kunsten med at sy dragten uddør. Det var stadig moderne. Mariens mormor lærte hende, hvordan man gør, og hun vil selv sy dragt til hendes egne børn, når hun får nogle, til brug ved barnedåb, konfirmation osv.

Vi var i land kl. 23, og på havnen ventede en chauffør fra Elke Meissner, som kørte os til Hotel Hvide Falk efter vores bagage og derefter videre til Diskobay House.

På terrassen sad en familie, som bød på whisky og Vernet Branca. Kort tid efter gik vi til ro. Men vi skulle dog lige først pakke en smule ud og rede seng. Så da vi var klar til at gå i seng, var klokken 01.00, og da var vi godt nok trætte.

Men som Tom siger: ”Vi er ikke kommet til Grønland for at sove”, så vi satte vækkeuret til at ringe kl. 6.15 ☺

Mandag den 25. juni

Vækkeuret ringede ganske vist kl. 6.15, og efter et hurtigt bad gik vi ned til Hotel Hvide Falk for at få morgenmad, hvorefter Elke Meissner kørte os og 8 andre ned til havnen, hvor M/S Smilla og Dieter Zillmann ventede på os. Vi sejlede ud til isbræen Eqip, som er den isbræ, man kan komme så tæt på samtidig med, at den kælver – altså smider isstykker i vandet.

Dieter, som gennem 26 år havde sejlet i farvandet, fortalte, at bræen er 5 km bred og 100 m høj i kanten – vi sejlede tæt på – Dieter sagde, at vi var 500 m fra bræen, selv om det virkede, som om vi var meget tættere på. Isbræen lå 80 km nord for Ilulissat, og turen derop varede ca. 3 timer.

Ved middagstid fik vi grønlandsk frokost med udsigt direkte til bræen. Frokosten, vi havde hentet undervejs i Rodebay, var lavet af restaurant H8. Den bestod af: Laks, rejer, hellefisk med rosmarin, tørret hellefisk (føj!), angmassetter tilberedt på to forskellige måder og ost og rugbrød. Efter min mening var det en blandet smagsoplevelse. Men skønt at smage noget grønlandsk mad.

De fleste gæster ombord var tyskere. Én af dem snakkede konstant, indtil en anden danske dame bad ham om at være stille. Det hjalp, så vi kunne nyde stemningen og høre isbræens tordenlyde.

Vi var hjemme kl. 17, hvor vi tog på Hotel Hvide Falk. Her renskrev jeg lidt af min dagbog, og vi sendte mails hjem. Derefter handlede vi ind og købte blandt andet suppe til aftensmaden, som vi spiste hjemme i Diskobay House.

Tirsdag den 26. juni

Telefonen ringede kl. fem om morgenen. Det var Arne Harboe, som ville hilse på. Da han fandt ud af, at klokken ikke var ni lige som hjemme i Hjørring, skyndte han sig at lægge på igen. Måske han kunne høre på Toms stemme, at det ikke var den bedste idé, han havde fået...

Telefonen ringede igen kl. 8.30. Det var Kim, der aflagde rapport hjemmefra. For at undgå at blive vækket af telefonen igen, stod vi op, tog bad og gik ned til Hotel Hvide Falk for at få morgenmad. Det var første gang i vores ferie, at vi sov helt til halv ni, for som Tom altid sagde: "Vi er jo ikke på Grønland for at sove".

I dag skulle vi ud og flyve helikopter – mit højdepunkt på turen. I går efter sejlturen tjekkede Dieter pr. telefon, at vi skulle hentes i dag kl. 13.10.

MEN MEN der var slet ikke plads til os i helikopterne i dag. Vi stod ikke på listen. Selskabet, der arrangerede turen, havde lavet en fejl, og vi kunne altså ikke komme med. Så vi var godt sure. Vi brokkede os til Elke, som ringede til selskabet. Selskabet beklagede fejlen og bookede en tid til os på fredag kl. 10 i stedet for. Nu skulle vejret bare være lige så perfekt fredag, som det var i dag.

Vi havde booket en midnatssejltur til udmundingen til Kangia isfjord, hvor de store isbjerger går på grund. Kangia-gletscheren er i øvrigt den mest produktive gletscher i verden. På grund af fejlen med helikopteren fik vi sejlturen gratis (450 pr. mand).

Nå, men nu havde vi jo lige pludselig god tid til ingenting. Vi handlede lidt mad ind og vaskede noget tøj hjemme i køkkenvasken. Mine trusser var også sluppet op, så det var på høje tid med tøjvasken. Det var ikke nemt at finde en tøjsnor, men det lykkedes dog at finde én i butikken Super 1, så vi hængte tøjet op uden for.

Vejret var rigtig sommeragtigt, så vi satte os ud på terrassen, hvor vi igen var ved at blive skoldet af solen. Vi var simpelthen nødt til at gå ind, fordi det var for varmt. Der er en hel del myg på Grønland på denne tid af året. Det var nu ikke, fordi vi blev stukket af dem – vi kom i hvert fald ikke til at klø, selv om de af og til sad og sugede. Det var dog møgirriterende, når de svirrede rundt om hovedet.

Kl. 21.15 blev vi hentet af Elke Meissner ved politistationen. Hun kørte os ned til havnen, hvor vi skulle med M/S Luffe ud til Kangia. Det var en fredelig tur – så stille og flot med midnatssol, og Tom fik en MASSE gode fotos.

I dag lærte vi nye ting:

- Flere af husene i Ilulissat har to husnumre. I starten havde husene kun ét nummer. Der var ingen vejnavne. Efterhånden er der kommet vejnavne, så nu har husene også numre til den enkelte vej.
- Man ejer ikke en matrikel, som er ens egen. Man søger om at måtte bygge et hus her, og får man lov, er der visse byggetekniske ting, der skal overholdes. Ligesådan med skure og lignende.
- Man skal også søge om at måtte placere sine hunde på et bestemt areal. Det er blevet sådan, at man kun må have hunde visse steder i byen. De er nu også temmelig larmende ind i mellem. Vores nabo har dog hunde lige over for os, men Elke siger, at han har haft hunde der i de 30 år, hun har været i byen, så den tilladelse gælder nok indtil videre.

Vejret: Solrigt og lunt – måske 20° – tørt.

Aftensmad: Rugbrødsadder på værelset.

Onsdag den 27. juni

Aaah – vi sov også længe i dag – helt til halv ni. Og vi havde ingen planer for dagen – dejligt! Vi fik sendt mails hjem og skrevet postkort. Og vi fik vasket det sidste snavsetøj.

Vi støvede rundt i de lokale butikker. Tom købte blandt andet en ny skjorte og et par lækre badesko. Jeg købte bogen ”Grønlands historie – kort fortalt”.

På vej hjem rendte vi over en pølsevogn, som solgte Gøl-pølser, så her fik vi vores aftensmad: 2 pølser med brød. Det var nu ikke så tosset.

Tilbage ved Diskobay House var vi ikke længere alene i huset – alle værelserne var besat. Vi snakkede med et af parrene, der var fra Sindal! Verden er godt nok lille. De kendte nu ikke Lars og Anette, men de bor på Bøgstedvej, som er en sidevej til Fjeldstedvej, hvor Lars og Anette bor. Vi fandt ikke ud af, hvad hun hed, men han hed Jørgen. Dem fik vi en hyggelig sludder med.

Efter at Tom havde ”fået sig en morfar” (lur), gik vi ned til ”Falkereden”, som er et værtshus, der hører til Hotel Hvide Falk. Det var nu ikke nogen oplevelse. Der var snusket, men vi bestilte dog en irsk kaffe. Den kostede kun 50 kr. og smagte udmærket. Jeg skriver ”kun”, fordi Tom den anden dag gav 45 kr. for en øl i Hvide Falks restaurant. Vi kom hurtigt ud fra Falkereden, for der var en fuld grønlandsk pige, som kom hen og generede os. Desuden kom der to kajaker sejlene forbi, og dem ville vi ned og se, så vi gik ned på klipperne ved Zions Kirke. Kirken er i øvrigt flyttet længere op på land på grund af frygten for flodbølger, når isbræen kælver.

Vi nåede dog ikke at se kajakerne sejle, for roerne var gået i land, da vi kom der ned. Men på klipperne sad Jens og hans kone – et tysk par, som siden 1976 er kommet her på Grønland. Hvert år kommer de her op på ferie. De bor hos Elke og Dieter, som havde 30 års jubilæum den 07-07-2007.

Når de er her, hjælper de Elke og Dieter. F.eks. med at køre os og andre gæster rundt i området. Konen var også stewardesse ombord på Smilla, da vi sejlede ud til Equip-bræen.

Jens var en vældig hyggelig fyr. Han havde altid noget at fortælle. Han har bl.a. lært dansk her i Grønland!

Han fortalte, at han en dag var ude og køre hundeslæde her i Ilulissat. Føreren af slæden ramte sig selv i øjet med pishen og sagde til Jens, at han var nødt til at køre. Det havde Jens ikke prøvet før, men han vidste, at man skulle sige bestemte lyde for, at hundene skulle gå til venstre, til højre og for at stoppe.

På vej ind til byen stod der en lysmast, og Jens ville svinge venstre om denne, så han sagde lyden for et venstresving.... Men for sent, så halvdelen af hundene løb venstre om masten, og den anden halvdel løb højre om, så alle snorene blev viklet sammen, og hundene sloges.

De andre hundeførere viklede hundene fri igen, men fra den dag var dén mast Jens’ mast. Den er dog siden blevet fjernet.

En anden sjov fortælling fra Jens. En dag han kom sejlede ind til byen, så han, at der lå toiletpapir på mange af husene. Det var underligt, tænkte han.

Det viste sig, at et isfjeld havde bøjet afløbsrøret fra chokoladefabrikken, så skidt og møg var endt ude på et isfjeld. Bortset fra, at fjeldet var farvet brunt, var dette ikke noget problem om vinteren. Straks værre blev det om sommeren, hvor det begyndte at lugte. Så man fandt på, at man kunne sprænge isbjerget i stykker, så problemet ville forsvinde.

I Grønland er man glad for fyrværkeri og knald og brag, så Jens var sikker på, at, hvis sprængchefen havde sagt, at der skulle bruges 500 gram i hvert hul, så ville man have brugt 5 kilo i stedet. Resultatet var i hvert fald, at skidt og møg blev spredt i store dele af byen. Virkelig morsomt ☺

I morges gik et af krydstogtskibene fra Albatros på grund ved Godhavn, så alle passagererne måtte evakueres. Godt, det ikke er vores ferie, der sådan bliver ødelagt. Frygteligt!

Jens fortalte, at de fleste skibskaptajner ikke bryder sig om at sejle til Godhavn på grund af de svære besejlingsforhold. Det er nemlig ikke alle skær, der er på søkortene. Det var dog en rutineret kaptajn, som før havde sejlet i området, der førte skibet, så hvad der lige var sket, fandt vi ikke ud af.

De ringede fra Grønlands Rejsebureau, at vi kunne komme ud og flyve helikopter i morgen i stedet for fredag, og vi sagde ja tak til det tilbud.

Og vejret: Solrigt og lunt.

Torsdag den 28. juni

I dag skal vi på helikoptertur! Det glæder vi os meget til.

Til morgenmaden i dag var der fyldt godt op i restauranten. Det viste sig, at de evakuerede fra Albatros-skibet var blevet transporteret hertil ret tidligt i morges, hvor de fik morgenmad. Om eftermiddagen skulle de så flyves til København; 2 dage før beregnet.

Vi snakkede med en af de evakuerede. Hun lå og sov, da det første bump i skibet kom. Alle ting røg ned på gulvet. Kort tid efter kom endnu to ryk, og skibet begyndte at krænge. Personalet fik hurtigt orienteret om situationen og klarede situationen professionelt. Grundstødningen skete uden for pyn-ten ved Godhavn, så der var et pænt stykke vej ind til byen.

Men alle blev indlogeret 4 steder i byen. Tidligt i morges blev de så sejlet her til Ilulissat; fik morgenmad og frokost på Hotel Hvide Falk, hvorefter turen skulle gå til Kangerlussuaq. Det virkede, som om folk var ved godt humør, selv om de havde fået den ekstra oplevelse.

Vi fik også en ekstra oplevelse i dag – nemlig vores allerførste helikoptertur.

Sikke en tur. Vores store forventninger hjemmefra blev indfriet til fulde. En helikopter er et fantastisk fartøj. Efter et par minutters opvarmning i Ilulissat Lufthavn + rystetur lettede den bare direkte op i luften.

Piloten var luftkaptajn Martin Nørregaard. Han fortalte, at han flyver den samme tur to gange om dagen. En måneds tid før vi tog til Grønland, var en Sikorsky-helikopter faldet ned. Eller rettere sagt nødlandet. Piloten fortalte, at der er to motorer på en helikopter, og at den ene unit simpelthen var sprunget i stykker. En helikopter kan nok flyve med kun én motor, men den kan ikke holde stille i luften. Så jeg var helt rolig 😊

Efter en halv times flyvning ud over Kangia-bræen (der er 50 km lang, og den spyr 35 mio. tons is ud om dagen) landede vi på fast land med udsigt til indlandsisen. Vi måtte ikke lande direkte på isen, da dette ville være for risikabelt.

Vi var mange gange blevet advaret om de mange myg, som skulle være på Grønland især i juni. Til dette tidspunkt havde vi ikke været særlig meget generet af myggene, og vi havde hidtil syntes, at de, som havde advaret os, havde overdrevet en smule. Det syntes vi ikke mere efter flyveturen!!

Der var mindst en million myg, som åbenbart så os som en rigtig lækker frokost, tror jeg, for de var virkelig aggressive. Vi blev begge stukket flere gange, men vi er åbenbart så heldige, at vi ikke reagerer på stikkene – altså ingen kløe og den slags.

På vej ud til lufthavnen tidligere på dagen hentede vi nogle af vores med-flyvende på Hotel Arctic. Og der mødte vi Lisa fra New York. Hun var på vej ud på en hike sammen med andre. Skægt nok, så vi Bart fra Amsterdam på landevejen ud af Ilulissat. Måske han var på vej til Rodebay på gåben – ca. 20 km. Vi havde ellers ikke regnet med at se nogen af dem igen, og så er det da heldigt at møde dem begge den samme dag.

Efter frokost i Diskobay House gik vi til Hvide Falk, hvor vi renskrev dagbog og sendte den sidste mail hjem.

Om aftenen kom et af Toms højdepunkter. Kl. 19 var der stor grønlandsk buffet på Hvide Falk. Den er de vældig berømte for og det med rette. Der var alt muligt. Både havkat, hellefisk og hval på 117 forskellige måder – tørret, røget, rå osv. Tom og jeg fik anvist et 4-personers bord, hvor vi under spisningen sad alene. Senere, da vi havde spist og fik en kop kaffe og te til frugt og kagen, kom Hans Erik og Lisbeth over til os for at nyde deres kaffe.

Hans Erik og Lisbeth mødte vi ovre i Godhavn, hvor de også boede på Island Hostels. De er fra Ringsted og er sådan nogle hyggelige mennesker midt i 60'erne. Hans Erik har haft en blodprop i hjernen og sagde, at han døjede med at huske visse ord. Vi lagde nu ikke mærke til, at han havde problemer.

Ved titiden kom Eli over i sin jakke og kiggede på os. På det tidspunkt var vi de eneste i restauranten. Eli tog sine nøgler frem og antydede på sin hyggelige måde, at vi da bare kunne få nøglerne og låse efter os. Så forstod vi, at vi hellere måtte liste af 😊

Tom og jeg fulgtes med Eli hjemad. Han fortalte, at han og nogle af de andre på hotellet kom fra Brande. Han havde taget et sabbatår – som nu var blevet til 2½ år – og nu boede han i et gult hus helt nede ved vandet lige i nærheden af hotellet. Han var mødt på arbejde i morges kl. fire, for en gæst var blevet syg, og desuden havde han selv taget de evakuerede fra Godhavn ind på hotellet, så der havde i dag været en ”187 % belægning”, som han sagde.

Vejret: For første gang har det været lidt dårligt – høj sol det meste af dagen – og heldigvis på vores helikoptertur, men ved fem-sekstiden kom der pludselig en kold gus ned over vandet og byen.

Fredag den 29. juni

Op halv ni igen. Og derefter morgenmad på Hvide Falk. Det var altså skønt, at vi bare kunne gå der ned og spise. Der var dog et større udbud på bordet, når vi stod tidligere op, men vi ville jo også gerne sove lidt længe, når vi nu havde ferie og ikke skulle noget.

Efter morgenmaden var vi stadig trætte og søvnige. Gad vide, om hvidvinen i går aftes havde noget med det at gøre 😊

Nå, men selv om Tom sagde, vi ikke var på Grønland for at sove, tog vi alligevel en lille lur ved ellevetiden. Tom fik held til at sove i tre timer!!!! Han måtte være gået fra sin mission om, at vi ikke skulle sove vores ferie væk....

Nå, men vi tog lidt rugbrød til frokost, hvorefter vi ved tretiden fik taget os sammen til at gå på den røde og den blå sti uden for byen. Jeg vil tro, vi gik 3-4 kilometer i det pragtfulde område. Vi ledte efter de bopladser, vi havde læst om, der skulle være i området. Der var nu ikke så meget at se, for bopladserne var kun mærket af med små bambuspinde i græsset. Ellers var der ikke noget at se.

Vi så også Kællingekløften der ude. Det fortælles, at for mange år siden da kunne de gamle kvinder finde på at gå ud og kaste sig i kløften, hvis de følte, de var en belastning for deres familie, hvis det var hårde tider. Det var en barsk tilværelse.

På vej hjem gennem byen skød vi genvej flere gange. Tom elsker genveje. Og her i byen ejer folk jo ikke jorden omkring deres huse, så vi kunne godt tillade os at gå der, men der var sten og andre genstande over alt, så det var en spændende måde at komme rundt!!! Det følte nu underligt sådan at gå rundt inde mellem folks huse.

En anden speciel ting var, at der rundt omkring i byen er lavet stier – stierne var broer af træ, og de gik op og ned og på kryds og tværs. Og træet var ikke altid i god stand, så man skulle se sig godt for for ikke at træde igennem et råddent stykke træ.

Vi var hjemme ved halv sekstiden, hvor det igen lykkedes Tom at falde i søvn – tsk tsk! 😊

Mens han sov, gik jeg ned til Hvide Falk, hvor jeg hentede aftensmaden som Take Away: 2 frikadeller med kold kartoffelsalat.

Lørdag den 30. juni

Op 8.10, hvor vi vågnede helt af os selv. Igen en dag, hvor vi ikke havde de store planer, og hvor der også blev tid til en lille lur. Tom er rigtig go' til at ta' en morfar. Nu er det snart MIT motto at sige: "Vi er ikke kommet til Grønland for at sove" 😊

Aftensmaden indtog vi på Hotel Icefiord, som lå lige i nærheden og var et nyere hotel helt nede ved vandet.

Tom fik ovnbagt hellefisk med ris og grønsager + jordbær, makroner og is i et vældigt flot glas. Jeg fik en superlækker og mør oksemørbrad med ovnbagte kartofler, grønsager og whiskysauce til. Desserten var pandekage med is og frugt. Isen og frugten var okay, men pandekagen var hård som sten, så jeg var nødt til at bede om en anden, og det fik jeg.

Efter maden fik vi en grønlandsk kaffe:

2 cl whisky

2 cl Kahlua

2 cl Grand Marnier

Kaffe + flødeskum

Den var go', men kostede 115 kr., så det blev kun til den ene.

Vejret: Gråt og diset, så flyene fra Air Greenland, som vi ellers hver dag så flyve forbi – fløj frem og tilbage for at se, om der kunne blive et hul i disen, så de kunne lande i Ilulissat Lufthavn.

Søndag den 1. juli

Jeg tror, alle gæster i Diskobay House skulle af sted kl. 6, for allerede kl. 5 var der sådan et leben ude på gangen og i bad- og toiletrummet. Så jeg fik læst en times tid i en bog, jeg havde med.

Efter morgenmaden gik vi hjem til Diskobay House og så fjernsyn, hvor Frederik og Marys lille prinsesse blev døbt Isabella Henrietta Ingrid Margrethe. Det er nu hyggeligt med de royale, og især når vi var på Grønland.

Ellers ren afslapning. De fleste af vores ting pakkede vi til aften, for dagen efter, mandag, skulle vi videre til Kangerlussuaq.

Aftensmad på Hotel Icefiord: Tom fik oksemørbrad, og jeg fik kylling – alt smagte godt. Dertil fik vi hotellets hjemmelavede øl.

Det var altså lidt morsomt på Icefiord; tjenerne var nogle unge piger, og de havde ikke ret meget styr på tingene. Et par, der sad bag os, kom til at vente 1½ time på den mad, de havde bestilt, og flere gange vidste pigerne ikke, hvem der skulle have den mad og de drikkevarer, som de kom med.

Fint nok, at vi skulle videre, for det var lige før, vi kedede os i Ilulissat, hvor vi havde boet i over en uge alt i alt.

Vejret: Diset først på dagen – sol eftermiddag og aften.

Mandag den 2. juli

I dag skulle vi så til Kangerlussuaq. Flyafgang fra Ilulissat kl. 12.40.

Inden afgang ville vi købe et par souvenirs til at tage med hjem, så vi gik ned til Elke Meissner og kiggede på tingene.

Om morgenen havde Erling fra hotellet fortalt os, at der i nat havde været en isbjørn inde i Ilulissat. I de 7 år, Erling havde været der, havde han aldrig før set en isbjørn. Isbjørne holder normalt ikke til i denne del af landet, så der blev rigtig snakket om den over alt. Også nede hos Elke, hvor Bo Jørgensen var på arbejde. To grønlandere i butikken var også helt oprørte, for de havde heller aldrig set en isbjørn der.

Bo fik en hurtig idé, så Tom, jeg og to andre turister blev stoppet ind i én af Elkes biler, og så kørte vi ellers ud af byen til lossepladsen, hvor isbjørnen var set.

Vi stod ud af bilen og gik ned mod lossepladsen, men fik af en af de mange andre, som var taget på isbjørnejagt, at vide, at den var gået ud i vandet.

Så ind i bilen igen. Da vi kørte mod byen, oppe på vejen, fik vi øje på bjørnen laaaangt væk. Den var gået på land igen. Vi kunne se, at en hel hob af både sejlede ind mod klipperne nede ved lossepladsen for at se isbjørnen. Jeg tog nogle fotos, og med lidt god vilje kan vi se bjørnen derpå.

Vi fik senere at vide, at der var tale om en ung hunbjørn, som nok enten var kommet fra Thule eller over indlandsisen fra østgrønland. Desværre blev den skudt kort tid efter, at vi havde set den. Men for os var det en spændende oplevelse sådan at være på bjørnejagt i den fri natur.

Vi fandt for øvrigt ud af, at Bo er født i Frederikshavn, og at han har boet på Hirsholmene i 3 år, hvor hans far var fyrmester for mange år siden.

Nå, men vi måtte tilbage til Elke for at købe de der souvenirs. Tom købte en tupilak-nøglering, og jeg købte et væg-klæde med uloer (vuggeknive) og et mundblæst glas, hvori der bl.a. var indgrave-ret en kajakroer.

Efter at vi havde taget pænt afsked med Elke, Bo og Eli fra hotellet kørte Erling os til lufthavnen. Flyet gik planmæssigt kl. 12.40, så vi landede i Kangerlussuaq tre kvarter efter. I lufthavnen mødte vi minsandten Karen og Per. Dem havde vi ellers ikke regnet med at se igen, men det var heldigt, for så fik vi udvekslet adresser, så vi kan sende fotos til hinanden.

De havde lige sendt deres tre børnebørn hjem til Danmark, og nu skulle de selv til Nuuk for at arbejde der i to uger, inden de skulle hjem til Danmark. De er altså nogle søde mennesker.

I Kangerlussuaq fandt vi let Polar Lodge, hvor vi skulle bo. Der var ikke stor mulighed for at fare vild i byen, for den var ikke ret stor. Og der var så øde.

Vi blev indkvarteret hos en, der hed René fra Albatros. Vi bookede os straks ind på grillmad der på stedet om aftenen samt to ture og spisning i Roklubben. Dernæst gik vi en tur ”over på den anden side”.

Det var sådan, at Kangerlussuaq var delt i to, da flyvebanerne gik lige igennem. På den anden side var der både idrætshal, svømmehal og en bowlinghal, hvor vi fik en enkelt øl.

Derefter gik vi hjem til Polar Lodge, hvor vi fik en kop kaffe og te og sludrede lidt med de andre, som boede der, hvorefter vi gik i seng.

Vejret: Stort set sol det meste af dagen. Vi hørte i vejrudsigten i aften, at juni måned havde været den vådeste måned siden 1946 – i Danmark altså ☺

Tirsdag den 3. juli

Op halv otte og ud i bad – der var 2 brusekabiner til 10 værelser, men vi kom dog til med det samme. Måske fordi de fleste af gæsterne var ældre mennesker, som står op, før en anden én får sko på.

Derefter morgenmad i opholdsstuen: Menuen stort set som tidligere – rundstykker, brød, havregryn, guldkorn osv.

Kl. 9 skulle vi på tur med Albatros, som vi også bor hos. 15 mand + chauffør og guide Kim. Han var go’ til at fortælle undervejs til indlandsisen.

Vi kørte forbi Sandflugtssletten, som lå nogle få kilometer uden for Kangerlussuaq. Det regner meget meget lidt, så denne slette er karakteriseret som ørken, og der falder mindre nedbør, end der gør i Sahara.

Han fortalte bl.a., at, hvis den globale opvarmning fortsætter som nu, vil der om 40-50 år ikke være is på Nordpolen om sommeren. / Vejen, vi kørte på, blev i 1999 anlagt af VW, som havde etableret en testbane 135 km inde på indlandsisen. Tidligere blev alting fløjet dertil. For få år siden skulle VW spare 180 mio., og så blev banen lukket lige med ét/Verdens ældste sten er fundet på Grønland. Den er 3,8 mia. år og blev fundet i Nuuk (Godthåb). De ældste sten i Kangerlussuaq er 2,6 mia. år. / Rigtig mange forskere arbejder på Grønland, og der bores ofte i indlandsisen. Man har bl.a. fundet et lille dyr på ca. ½ mm i størrelsen. Dyret blev hentet op fra 60-70 meters dybde. Da det lå i mikroskopet, begyndte det pludselig at sprælle, så et levende væsen kan altså genoplives efter at have været frosset ned. Grønland har været landfast med Afrika, kan man se. Der er også fundet korn, som man ikke ved, hvor stammer fra. Korn findes normalt ikke på Grønland, men måske det kommer fra ekspeditioner. / Indlandsisen er flere steder beskidt. Dette er stjernestøv, vulkanaske eller sandstorm.

På vej derud kom vi forbi den nordligst beliggende golfbane. Her spiller folk, som ønsker at lære at spille under svære forhold og i sand.

Undervejs mødte vi også en moskusokse. Kim mente, det var en gammel han, som ikke kunne følges med flokken, da han ikke længere kunne holde til at kæmpe mod de andre hanner. En moskusokse kan der i området blive op til 25 år, mens de på koldere steder ikke bliver helt så gamle.

Turen til indlandsisen var i alt 38 km. Vi skulle jo ud og gå på isen, og det kom vi også. Isen vi stod på, var 15.000 år gammel. Overfladen på indlandsisen var hård, og en del af den bestod af ”pjalteris” – nogle meget små og skarpe ”is-gnitter”, som man kan slå sig til blods i, hvis man falder.

Vi kom ikke ret langt ind på indlandsisen; måske 100 m. Hvis vi ville længere ind, ville det være som en decideret ekspedition.

Efter turen, der varede 4½ time, gik vi over i lufthavnens cafeteria og spiste frokost – rugbrøds- og franskbrøds-madder.

Kl. 19 var der afgang til restaurant Roklubben, der lå 5 km fra Kangerlussuaq. Der var gratis bus dertil, hvis vi havde bestilt bord, så det havde vi selvfølgelig gjort.

Bussen var en flot, amerikansk, gul, gammel bus, som fik mig til at tænke på min barndom og den tids skolebus (spritkoger). Chaufføren – Jørgen hed han vist - var frisk og fortalte vældigt om det, vi kørte forbi.

Vi fulgtes med 3 kvinder fra Polar Lodge – Karen 67, Anette 62 og Inge Merete Forchhammer ”Ete” 63. Ete var gået ud til Roklubben.

Tom og jeg fik rensdyrsmedaillon med kartoffel og lidt grønt. En lille portion, men rigtig godt. Til dessert sortebærtarte med frisk frugt og limecreme.

Tjeneren fortalte i øvrigt, at der tidligere, da området var en militærbase, var roklub i huset. Her kom de menige soldater for at være væk fra deres overordnede.

En fin aften, men nu må vi vist skrue lidt ned for blusset og kun spise havregryn resten af måneden ☺

Der var for øvrigt én, der i dag fortalte, at Kangerlussuaq var den mest flyvesikre lufthavn i verden – altså der var næsten aldrig aflysning af fly på grund af dårligt vejr. Det var rart at vide, når vi nu snart skulle hjem.

Vejret: En del sol.

Onsdag den 4. juli

Så blev det vores sidste, hele dag på Grønland. Det var lidt vemodigt, men jeg glædede mig også til at komme hjem til hverdagen. Og min bank syntes måske også, jeg skulle hjem ☺

I formiddags gik vi på posthuset, hvor jeg købte årsmappen i frimærker 2003. 2007 er desværre ikke udkommet endnu. Og jeg købte frimærker med Frederik, Mary og lille Christian; alle i grønlandsk nationaldragt. Det ene frimærke satte jeg på et moskusoksepostkort og sendte hjem til mig selv. De andre frimærker var med Mary.

Sammen med Karen tog vi med bybussen – en sort ca. 14-personers bus, som drøede af sted i byen hvert kvarter – over på den anden side af landingsbanen. Der gik vi på Kangerlussuaq Museum, hvor vi kunne se historien om den militære base, som blev oprettet i 1941 og nedlagt i 1992. Amerikanerne fik 1 dollar for hele basen, da de nedlagde den.

Vi så blandt andet det kontor, basens leder havde brugt. Det stod fuldstændig, som det så ud dengang, for da han i sin tid fik at vide, at basen var solgt, satte han blot sine sko og gik sin vej. Selv skoene stod der, hvor han havde sat dem. Han måtte have været godt træt af det hele.

Frokosten indtog vi igen i lufthavnens cafeteria – igen rugbrøds- og franskbrødsmadder. Det var nu godt med noget almindelig mad.

Kl. 13 skulle vi på moskusoksesafari med Karl som chauffør og guide. Endelig en grønlandsk guide!

Vi kørte op ad bakke lidt uden for byen. Vi ved ikke, hvad stedet hed, men på en af toppene havde DMI en masse grej stående.

Moskusokser så vi ingen af, men det var en hyggelig tur i en gammel, støvet, blå bus, hvor Karl fortalte om de ting, vi kørte forbi. På grund af det varme vejr var moskusokserne nok trukket længere ud mod indlandsisen.

Da vi ingen moskusokser så på denne moskusoksesafari, kørte Karl os en tur gennem den ene del af byen, hvor vi til sidst endte ude ved Renés hundegård. Han og en anden var de eneste, der havde slædehunde i området. Fra polarcirklen og opefter + hele Grønlands østkyst er det tilladt med slædehunde; i det øvrige Grønland var det forbudt.

Slædehundene her så meget bedre ud end i Ilulissat og Qeqertarsuaq. Her havde de vand, og der lå mad inde i burene, hvor de gik. Der var flere fra bussen, der stak fingrene ind til hundene, og hundene måtte være godt mætte, for der var ingen, der mistede fingre 😊

Hjemme igen nød vi en kop kaffe og te i opholdsstuen, hvorefter Karen, Tom og jeg gik en tur ud til Fossilsletten ude forbi vandrerhjemmet Old Camp. Fossiler fandt vi vist ikke, men vi fik noget frisk luft, hvilket var tiltrængt efter den støvede bustur.

Hjemme ved halvsyvtiden var vi godt sultne, så Tom og jeg gik over til lufthavnens cafeteria, hvor Tom fik ørred i tomatsovs, og jeg fik en halv grillkylling med pommesfrites – uhm godt med noget fastfood!

Efter maden gik vi op i baren på 1. sal i lufthavnen. Her fik vi en hyggelig irsk kaffe, som vi nød på altanen med udsigt over landingsbanen og i selskab med en million myg.

Det bliver dejligt at komme hjem til et næsten myggefrit land. Jeg fik dog ikke fået et eneste myggestik, som gav kløe eller andet ubehag. Tom fik nogle enkelte myggestik, men de gav heller ikke givet ham noget større ubehag. Så det værste var, at myggene fløj i ansigtet af os; fuldstændigt nærgående og frække.

Godt mætte og veltilpas efter mad og irsk kaffe satte vi os i opholdsstuen og fik kaffe og te, mens vi sludrede med Jytte (fra Fredericia, tror vi nok).

Hun var social- og sundhedsmedhjælper på sygehuset i Manitsoq. Hun fortalte, at det er meget op og ned med hensyn til læger i området. Nogle gange kan de operere, de læger der er der, og andre gange kan de ikke. Så flyves patienterne til Nuuk til operation.

Hun fortalte, at der er mange aborter og selvmord, og medicin på Grønland er gratis. Hun synes, grønlænderne er anderledes end danskerne. Mange grønlændere bevæger sig langsomt omkring, når de er på arbejde, og deres arbejdsmoral er ikke så stor. Er der f.eks. fest i gaden, kunne Jyttes grønlandske kolleger finde på at ringe og sige, at de afspadserede eller meldte sig syge.

Grønlænderne vasker sig heller ikke så ofte, men dette kunne danskerne måske lære noget af, mente Jytte.

Det var nu hyggeligt at snakke med så mange forskellige mennesker. Jeg synes, det var for få grønlændere, vi talte med i Kangerlussuaq. Karl fortalte, at der ud af de ca. 500, som bor her i bygden, er de 3-400 grønlændere. Dem så vi ikke meget til.

Tidsmæssigt var det helt perfekt, at vi skulle hjem næste dag. Vi havde set det, vi ville her i området, og det var ikke et område, der ville være rart at være i alt for længe. Det bedste ved stedet her var den skønne natur.

Inden sengetid pakkede vi vores store og små rygsække, så de var klar til at blive pakket færdige efter morgenbadet næste dag.

Torsdag den 5. juli

Flyveren gik 9.40. Vi stod op kl. 7 og tog bad, hvorefter vi tog vores store rygsække og tjekkede dem ind i lufthavnen. Jeg nød morgenstunden lidt ekstra, for jeg glædede mig til at komme hjem. Derefter tog vi afsked med nogle af de andre gæster og afleverede værelsesnøglen.

I Kangerlussuaq Lufthavn blev vores håndbagage lyst igennem, og jeg blev trukket til side, hvilket jeg syntes, var underligt. Jeg troede, de måske kunne se mine kuglepenne. Men det viste sig jo, at jeg stadig havde den bordkniv, vi havde købt i Godhavn. Det var ikke så godt. Der havde lige været terrorforsøg i England, så man var ekstra opmærksom i lufthavne m.v. Jeg sagde, at kvinden i lufthavnen blot kunne smide kniven væk, og så var det heldigvis i orden.

Flyveturen gik godt, og vi var i København kl. ca. 18.45. I København stod det ned i stænger, ca. 16 grader, og det blæste en del, så vi overvejede at tage tilbage til Grønland igen ☺

Både flyveturen til København og den til Aalborg var lidt turbulente, fordi det blæste noget, men ned kom vi da. Men underligt er det, at vi havde gået på Grønland i 2½ uge uden en rigtig regnbyge.

Da lufthavnstaxaen kørte os hjem, piskede regnen ned. Heldigvis havde vi også ferie ugen efter.

Men egentlig gjorde det ikke så meget med det dårlige sommervejr hjemme. Jeg kan leve længe på sådan en dejlig ferie som den på Grønland. Måske vi kommer tilbage en anden gang!

Tom sendte nedenstående mails til venner, bekendte og kollegaer:

19. juni 2007:

Hej med jer alle

Så kom vi helskinnede til Illussat - lidt forsinket fra Aalborg, men vi nåede lige flyet til Søndre Strømfjord - blot var Gittes bagage ikke med, men det kom sene på dagen med et andet fly. Og så var der lidt kuk i hvordan vi skulle blive hentet i lufthavnen i Illussat, men det fandt vi osse ud af.

Der er godtnok flot her i byen - eller nærmere udenfor byen med kææææmppe isbjerge der driver rundt over det hele... - så sanserne er oppe på fuldt gear. Det er næsten ligegyldigt hvorhen du kikker så ser du isbjerge.

De næste 4 dage bliver vildt spændende - sejltur til Diskoøen med hundeslædekørsel og overnatning i 800 m højde på Lyngmarksbræen - huha det bliver spændende.

Nå men nok for nu - i hører nærmere senere

Hilsen Tom og Gitte

25. juni 2007:

Hej igen med jer alle

Så kom vi tilbage fra Diskoøen – og det har været det vildeste i kan forestille jer. Vi ankom ved middagstid onsdag, og vi blev indlogeret i noget der lignede løgn udefra, men indeni var det som på et finere hotel – super. Og så mødte vi Mette fra Hørby, som er turistchef på øen (hendes mand er ”politichef” derovre) – virkelig søde og venlige og hjælpsomme. Mette viste os vejen til det bedste spisested vi har mødt på turen, hvor Nuka har tryllet med moskusokse, hellefisk, snekrabber og mange andre grønlandske specialiteter.

Torsdag var det grønlandsk nationaldag, hvor vi gik i kirke for at opleve en grønlandsk gudstjeneste. Alle var i nationaldragter, og efter gudstjenesten mødte vi en mand udenfor kirken som mente at han skulle kende mig ???? – men det viste sig at han var elektriker på elværket i byen, og da vi jo var kolleger skulle vi da med ham hjem til kaffemik – og en øl, og det var virkelig hyggeligt, og han havde den flotteste udsigt fra sine stuevinduer man kan tænke sig – lige ud over Discobugten med en hel masse isbjerge lige uden for vinduerne.

Fredag var så ”dagen” – vandretur op til Lyngmarksbræen i 850 m over havet. Vejret var det bedst tænkelige – høj sol og helt klart.

Vi havde allieret os med et par som vi havde mødt og som også skulle derop, så vi fulgtes ad. Puha – det var godt nok en hård tur – næsten lodret nogle steder, og med en masse sne som ikke kunne bære. 4 timer tog det at komme derop, men det var hele turen værd – der mødte os en helt snehvid slette og der var gjort klar til at vi skulle på en 1½ times hundeslædetur. Helt fantastisk. Maden deroppe og overnatningen i midnatssolen behøver jeg vist ikke at beskrive...

Næste morgen kom så nedstigningen – igen i helt klart solskin – det var godt nok hårdt for lårbasernerne, og det tog 3 timer at klare den tur. Undervejs skulle vi lige gøre pitstop fordi ham manden vi var i følgeskab med var forsker på Arktisk Station, og han forskede i nogle larver som lever af nogle pilekviste som kun gror lige der..... – og de larver kommer kun frem hvert 14. år og det var altså lige i år det skulle være, så han kravlede med næsen i klipperne hele vejen ned.....!!

Oppe på bræen lokkede ham der var hundeslædefører for os med at han vidste lige præcis hvor der var hvaler, og for en lille erkendtlighed kunne vi komme med ham på hvalsafari om lørdagen. Det lød jo godt nok som noget vi ikke ville gå glip af – og det var ikke engang løgn. Der var en masse pukkelhvaler i en bugt lidt udenfor øen, og på et tidspunkt kom der 3 hvaler op og ”blåste” ca. 25 m fra båden – helt vildt spændende. Jeg fik en masse gode billeder fra turen som i nok ikke slipper for at se når vi kommer hjem.

I går søndag var der konfirmation i byens kirke, og vi kikkede med da konfirmanderne kom ud af kirken – alle i de flotteste nationaldragter.

Kl. 19 gik det så tilbage til Jakobshavn, hvor vi ankom kl. 23.

Da vi kom ned på Discobay House sad der nogle danskere på terrassen og drak whisky – så de gav lige en lille én inden sengetid.

Op igen kl. 6 og af sted med det gode skib Smilla på en heldagstur til den store Eqib bræ, som vi så har ligget foran i dag og spist frokost og set når ismasserne bliver skubbet ud og falder ned i vandet med nogle ordentlige tordenbrag.

Nu er vi trætte og vil ha' noget mad – i morgen skal vi på helikoptertur ud over indlandsisen, og måske lander den ude ved iskanten hvis vejret tillader det – så endnu en spændende dag venter.

Det var alt for nu – måske der kommer en lille mail senere.

Hilsen Tom og Gitte

28. juni 2007

Hej igen fra Ilulissat

Tirsdagens helikoptertur blev desværre ikke til noget – der var pludselig ikke plads, hvilket vi havde fået bekræftet lige til det sidste. Men jeg har en lumsk mistanke om at ham Anders Fogh Rasmussen har lavet rav i det hele heroppe mens han var her, så alle fly var i brug i den forbindelse. Men jeg fik da brokket mig så meget over det, at vi fik en gratis midnatssejls ud blandt isbjergene som et plaster på såret, og en garanti for at vi skulle flyve fredag.... – men vi blev ringet op i aften (onsdag) for at de ville tilbyde at vi kunne flyve torsdag kl. 10,00, og det var vi selvfølgelig glade for. Og vejret i dag torsdag har været fantastisk til helikopterflyvning, - helt skyfrit og med 100 km. sigtbarhed kunne vi ikke forlange mere held.

Det var en helt fantastisk flyvetur, bortset fra, at der ude hvor vi landede på kanten af isbræen var 10 milliarder myg, som ikke havde fået frokost i lang tid, så det gik ud over os.:;-)

Her i aften skal vi til Grønlands vildeste buffet her på Hotel Hvide Falk. Det vil kræve for meget at beskrive hvad der er på den buffet, men når vi kommer hjem skal i nok få spisesedlen at se.:;-)

Resten af vores rejse vil gå med vandreture her i Ilulissat, og når vi kommer til Søndre Strømfjord på mandag, vil vi prøve og komme på en moskusoksesafari – det skulle være muligt med et specielt køretøj, som kører ud til indlandsisen, og på vejen derud skulle der være moskusokser.

Det var alt fra Grønland. Skulle i have lyst til at se billeder, så sig til.

Mange hilsner fra

Tom og Gitte

Jeg sendte følgende mail:

27. juni 2007:

Hej

Du får lige en lille hurtig hilsen her fra Grønland. Vi farer fra det ene til det andet, og der er fyldt med en masse nye indtryk, så det er hårdt at ha' ferie ☺

Der er slet ikke så koldt her, som vi troede. Faktisk er vi blevet skoldet i ansigtet, så lige nu skifter vi ham. Det ser spøjst ud.

Vi har det rigtig godt. Vi er bare SÅ heldige med vejret, og folk er så flinke og hjælpsomme. På Disko-øen i byen Godhavn var vi tæt på de lokale, mens vi her i Jakobshavn mest snakker med danskere og tyskere. Tænk, at vi ta'r helt herop for at snakke med tyskere.....

I dag har vi for en gangs skyld en fridag, hvor vi ikke skal på tur. Så vi vil nyde det med en gåtur ud med madpakken til et område, hvor der ligger en gammel boplads, og hvor "kællingekløften" ligger. For mange år siden kastede de gamle kvinder sig ned der, når der var lidt mad, og de følte sig i vejen. Det var barske tider dengang.

Jeg håber, du har det godt og nyder det forhåbentligt gode vejr. Tom har lige tjekket vejrmedlingen, og det ser ud, som om der i det meste af Danmark øser ned, mens Frederikshavn indtil nu er gået fri.

Jeg har lige vedhæftet to mails, som Tom og jeg har sendt til Toms mail-adresse-liste. Så kan du jo se, hvad vi blandt andet har fået tiden til at gå med.

Ha' det rigtig godt.

Knuser
Gitte